

[Aksel Larsen.]

det arbejde ikke udført; der kom nogen i vejen. Men det betyder ikke, at vort synspunkt er ændret; det betyder ikke, at vi mener, der ikke skal gøres noget ved punktskatterne.

Derfor har vi arbejdet også under denne regering for at få gjort noget ved det, og det er til sidst lykkedes os efter flere forgæves forsøg at få nedsat et såkaldt punktskatte- eller kulegravningsudvalg, som i finansministeriet arbejder med at gennemgå hele forbrugsskatteområdet og finde ud af, hvad der kan og bør gøres. Jeg er nødt til at sige her, at dette udvalg har arbejdet grundigt, men det er ikke kommet ret langt frem; det er kommet frem dertil, at i denne eller i næste uge skulle vi begynde at foretage en samlet undersøgelse af punktskatteområdet, altså en afvejning af, hvor der kan sættes ind. Naturligvis har vi forhandlet om papegøjepalader og papir og pap, elektriske lamper og sikringer og tændstikker osv.; men hver gang vi kom selv med den mest beskedne antydning — jeg tror ikke, jeg går for langt, når jeg bare omtaler dette, det er ikke noget egentligt referat — blev vi mødt med det spørgsmål: hvor vil I skaffe dækning fra? Jeg mener ikke, det kan være nødvendigt at skaffe dækning for at afskaffe en eller anden beskeden punktskat, som er pålagt af rent fiskale grunde i sin tid, og som for længst burde være forsvundet, efter at momsen er indført.

Det har altså været umuligt at komme til noget, før regeringen nu kommer med sit forslag om momsforhøjelse. Så føler den trang til at gøre noget; den har været under pres, og det er der ikke noget at sige til, og samtidig ser det pænt ud, at den for en gangs skyld letter eller afskaffer en afgiftsats. Jeg er nødt til at sige, at når vi efter 2 års forløb endelig fik et udvalgsarbejde i gang om afgifterne i det såkaldte kulegravningsudvalg, er det lige stærkt nok, at egentlige resultater kan man ikke nå, før regeringen selv kommer med forslag, dels om en momsforhøjelse, som vi slet ikke har snakket om i kulegravningsudvalget, dels om afskaffelse af papir- og papafgiften. Det må jo få udvalgsmedlemmerne til at spørge sig selv, om der overhovedet er mening i at være i dette udvalg, når det betyder så lidt, og når regeringen disponerer uden om det.

Men bortset fra det vil jeg gøre opmærksom på, at der i forbrugsafgiftsloven findes forskellige varer eller produkter, som er afgiftsbelagt, og hvor afgiftsbelægningen er lige så urimelig, som når det drejer sig om papir og pap. Der er sagt tilstrækkeligt om papir og pap her, om at det konkurrerer med andre former for emballage osv., og at det er en uting at have papirafgift på bøger, når der i forvejen er moms på bøger, og det er så evindeligt rigtigt. Men ærlig talt: det er dog vist lidt urimeligt at have en særlig afgift på tændstikker, som derudover er momsbelagt. Eller hvad mener man om elektriske pærer og sikringer? Sikringerne skal vi bruge, det er der lov for, men alligevel har man en afgift på sikringer. Den giver kun et par mill. kr., det er ingenting, men den opretholdes. Og elektriske lamper? Ja, jeg tror ikke, at oplysningen her klarer sig, uden at folk kan få lys. Erhvervslivet bruger også elektriske lamper og sikringer. Det er et beskedent beløb, det drejer sig om, det er et beløb af størrelsesorden omtrent som papir- og papafgiften. Når regeringen vil kradsse 1.400 mill. kr. ind, kunne den så ikke få råd til i det mindste på disse områder at gøre noget? Det kan godt være, at vi i det hasteudvalg, der nu er nedsat, skal se på, om der ikke er andre af disse punktafgifter, som man uden skade kan sløjfe ved denne særdeles gunstige lejlighed.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget om papir og pap til velvillig behandling. Velvillig kan jeg ikke være over for de to andre her behandlede lovforslag.

Sigsgaard: Hr. Aksel Larsens grundige gennemgang af en række forhold omkring glødelamper og tændstikker m. v. kan vel være tilstrækkeligt, og så kan jeg gå direkte til hovedforslaget blandt dem, vi nu taler om, forslaget om forhøjelsen af momsen.

Det har været hævdet i debatten her på det sidste, at momsen teoretisk set ikke behøver at vende den tunge ende nedad, og det kan være rigtigt nok. Nu er der bare ikke så forfærdelig meget interessant ved den slags teoretiske diskussioner, for i praksis vender momsen faktisk den tunge ende nedad, fordi kompensationserne altid er utilstrækkelige — de er ekstra utilstrækkelige ved denne forhøjelse — og den gør det i ganske udpræget grad derved, at den også